

191
REDACTIUNEA,
Administrațiunea și Tipografa.
BRAȘOV, piața mare Nr. 30
Scrisorile nefrancate nu
se primesc. Manuscrisurile
nu se retrimit.
INSERATE se primesc la AD-
MINISTRAȚIUNEA în Brașov și la
următoarele Birouri de anunțuri:
In Viena: M. Dukas Nachf.
Max. Augenthaler & Emerich Leuner.
Helmrich Schalk. Rudolf Bossa.
A. Oppelke Nachf. Anton Oppelk.
In Budapesta: A. V. Goldber-
ger, Ekstein Bernat. In Ham-
burg: Marolyi & Liebmann.
PREȚUL INSERȚIUNILOR: o se-
riă carmond pe o colônă 6 or.
și 30 or. timbru pentru o pu-
blicare. — Publicării mai dese
după tarifar și învoială.
RECLAME pe pagină a 8.a o
seriă 10 or. s'eu 30 bani.

GAZETA TRANSILVÂNIEI.

A N U L L X I I .

„GAZETA“ iese în Măcare di.
Abonamente pentru Austro-Ungaria:
Pe un an 12 fl., pe șase luni
6 fl., pe trei luni 3 fl.
N-rii de Duminică 2 fl. pe an.
Pentru România și străinătate:
Pe un an 40 franci, pe șase
luni 20 fr., pe trei luni 10 fr.
N-rii de Duminică 8 franci.
Se primumeră la toate ofi-
ciile postale din țintu și din
afară și la d-nii colectori.
Abonamentul pentru Brașov:
Administrațiunea, Piața mare
Târgul Inului Nr. 30, etajul
I.: Pe un an 10 fl., pe șase
luni 5 fl., pe trei luni 2 fl. 50 cr.
Cu dusul în casă: Pe un an
12 fl., pe șase luni 6 fl., pe trei
luni 3 fl. — Un esemplar 5 or.
v. a. s'eu 15 bani. — Atât abo-
namentele cât și inserțiunile
sunt a se plăti înainte.

Nr. 100.

Brașov, Vineri 7 (19) Maiu.

1899.

Disolvarea „secției naționalităților“.

De mult contrarii lui Banffy din opozițiunea maghiară au cobit „secțiunei naționalităților“, ce a înființat-o acesta în resortul presiului ministerial, că va fi desființată.

Acăsta secțiune se dice, că a fost contemplată încă pe timpul ministerului Wekerle de cătră ministrul de interne de pe atunci Hieronymi. Ori cum a fost însă fapt este, că secțiunea de sub conducerea faimosului Jeszenszky s'a prezentat ca o creațiune specifică a lui Banffy, care nu numai, că i-a dat timbrul personalității sale, d'er a fost în adevăr singur și exclusiv conducător intelectual și sufletul ei. Se putea numi prin urmare mai corect „secțiunea lui Banffy“.

Era d'er așa dicend o urmare logică, ca după-ce a cădut sistemul Banffy, „secțiunea naționalităților“, care era numai espresiunea politice personale a fostului ministru-președinte, să fiă delăturată de urmașul său. Sunt însă mulți între Maghiari, cari susțin, că disolvarea „secțiunei naționalităților“ — care, se asigură, a urmat printr'o decisiune a monarhului din 23 Aprilie — este a-se atribui numai efectului ce l'a produs cunoscuta broșură banffystă scrisă de Jancso Beodek. Acesta din urmă a fost demisionat deja mai demult și acum i-a venit rândul și lui Jeszenszky și tuturor celor ce formau statul major personal al politice de naționalitate banffyste.

De sigur, că și părerea acăsta își are ore-care basă. În fond însă, după părerea noastră, lucrul se prezentă așa, că ministrul președinte actual nu put' lucra cu uneltele lui Banffy din amintita secțiă; nu putea lucra, căci d'er în fond și în trăsuri generale urmăresce aceeași politică față cu naționalitățile, ca antecesorul său, totuși nu a primit metodel de procedere al lui Banffy, ci-și are pe al său propriu. Nu mai avea secțiunea din cestiune nici un înțeles după-ce totă acțiunea, ce i-o rezervase Banffy, înafară de serviciile speciale, ce le aducea politice sale personale, a trecut acuma prin ordonanța cea mai nouă a ministrului de justițiă pentru esecutarea articolului de lege XIV din 1898, asupra ministerului de culte, unde va trebui să se înființeze acel cabinet negru, de care s'a vorbit așa de mult chiar și în presa maghiară opozițională. Mai există apoi și o secțiune polițienescă în ministeriul de interne și se dice chiar, că toate agendele de până acum ale „secțiunei naționalităților“, vor fi predate acăstei secțiunii.

Ni-se pare deci foarte pripită și neîntemeiată bucuria, ce resuffă printre scrierile unora dintre foile noastre românesce pentru-că acum Jeszenszky va pleca și el pe urmele lui Jancso Benedek. Am mai dis și repetăm, că nu însemnă nimic când se schimbă formele esteriore și în fond ținta și direcțiunea rămâne aceeași, seu mai

bine dis însemnă numai, că stăm tot acolo unde am stat mai înainte. Puțin împorță pentru cei asupriți, decât maltratările lor se urzesc la presiuiu, la culte, la interne seu la justițiă, ori pretutindenți.

Până-ce nu va dispără direcțiunea politice actuale față cu noi, până-ce nu se va pune stavilă espansiunei încercărilor de desnaționalizare prin mijlocele ilegale și despotice ale puterii brutale, până atunci puțin ne împorță cum își rënduesc treburile cei dela ministeriul. Pote să fiă adevărat ceea-ce se afirmă din partea maghiară, că ministrul-președinte Szell și din punctul de vedere economic consideră ca superfluă existența mai departe a „secțiunei naționalităților“, pote-că d-l ministru-președinte actual nici nu are plăcerea, seu nu se simte chiamat a-se ocupa cu agendele polițienesci ale „statului național unitar maghiar“, cum îi plăcea așa de mult lui Banffy, acăstui suflet de polițaiu, să o facă, ci lasă aceste treburi pe mâna altora.

Pentru noi este de importanță numai împrejurarea, că spiritul și direcțiunea rămân aceleași și că cu totă devisa de „lege, drept și dreptate“, statul polițienesc rămâne în vigore față cu naționalitățile și este departe de-a ceda locul său unui regim de dreptate și de libertate.

A doua cucerire maghiară. „Kulturegylet“-ul de dincolo de Dunăre a ținut în 16 Maiu n. o adunare estra-ordinară cu singurul scop de a „eternisa“ meritele, ce și le-a câștigat actualul ministru-președinte Szell în calitatea de fost președinte al lui. Drept recunoscință el f'ă ales membru de onore pe viață și o delegațiă s'a dus să i împărtășescă acăsta. La vorbirea contelui Pallavicini, ministrul-președinte Szell a răspuns foarte emoționat, promițend, că va da pururea spriginul său acăstei reuniuni de maghiarisare „Elementul susținător de stat, de națiune și de rasă — d'ise d-l Szell — este cultura Ungariei“ și în „serviciul acăstei cause puteți conta și de aici înainte la mine, căci tot-d'eu voi servi acăstei mari cause și în calitatea, în care mă afl... Causa culturei maghiare nu este numai o afacere a ministrului de culte, cultura maghiară nu privesce numai portofoliul ministrului unguresc al culturei; nu există în Ungaria ram al serviciului public, nu există cestiune politică, nu există afacere de interes comun, nici cestiune de reformă pe întreg terenul vieții noastre, care n'ar avé și parte culturală. Acăsta e un caracter propriu al culturei noastre, o trăsătură specifică: de aceea consider, ca prima problemă a mea, de a conlucra în direcțiunea acăsta. Fiă-care palmă de pământ, ce vom câștiga-o în țera acăsta pentru cultura maghiară, însemnă o nouă cucerire“... Ministrul incheiă repetând promisiunea, că va sprijini din toate puterile și cu totă influența lui „Kulturegylet“-ul. Nu se pote nega, că d-l Szell e mai prevădător și mai alegător în espresiuin, nu vorbesce cu săibătăcia lui Banffy bună-ora, însă în schimb vorbesce cu atât mai convingător pentru conaționalii săi îndemnându-i, ca pe toate terenele vieții să caute

a face cuceriri pentru cultura maghiară, o'apoi vor ocupa pentru a doua oră patria. D-l Szell însă a uitat să aducă mulțămite acălei păture suprapuse jidano-maghiare, care pe terenul „culturei maghiare“ s'a distins mai ales și a făcut „cuceriri“ însemnate, așa în cât ađi mâne Ungurii se vor pomeni, că Jidovii le vor disputa meritul cuceririi de a doua.

De altfel luăm act, că ministrul-președinte Szell se laudă a fi cel mai mare „kulturegyletist“.

Pactul. „Fremdenblatt“ polemizând cu „P. Lloyd“ în cestiunea pactului, dice: „Nu scim, decât cvota a format obiect de discutiune între cele două guverne, scim însă că în Austria există referitor la acăsta afacere o singură părere: perfecționarea unor amintite părți ale pactului austro-ungar este imposibilă fără de urcarea cvotei maghiare.“ — Va se dice, Maghiarii ori vrău, ori ba, trebuie să urce cvota, decât țin să aibă pact.

Foile unguresce din Pesta s'au simțit atinse de constatarea organului oficios austriac și acusă de „perfidia“ guvernul Thun pentru-că din nou ridică cestiunea juctimului, pe când scuit este — dic ele — oă în sensul învoelii încheiate în August anul trecut între cele două guverne, era eschis „junctim“-ul între pact și cestiunea cvotei.

Mieluși. Din Timișoara se vestesce, că Sinodul dicesan s'erbesc a hotărât să primescă cu recunoscință întregirea dela stat a venitelor preotesci și tot-odată să înainteze la locurile competente listele respectivilor preoți. „Veđi, veđi, cum popii s'erbesc, apostrofați altă dată eu bloc de pranslaviți, se imblăndesc și se plecă pentru banii chiar și înaintea patentei Ploszi!“ esclamă o fôia catolică ungurescă.

Desființarea secțiunei naționalităților.

Faimoșa secțiune, care — după in-sa-și părerea unei foi unguresce — numai r'eu a făcut, este desființată. Cât a trăit, a spionat, a denunțat, a fost centrul, din care se răspândeau în lume cele mai mari minciuni și infamii la adresa naționalităților, în deosebi la adresa Românilor. Un consiliu de miniștri a propus monarhului desființarea ei și Maj. Sa a aprobat desființarea prin o rezoluțiune prea înaltă cu data de 23 Aprilie.

Tote foile din Pesta, ce le-am primit ađi, confirmă acăsta scire. La acest loc reproducem în traducere pomelnicul, ce-i face „Magyarország“:

Secțiunea naționalităților din presi-dențiă ministeriului — dice numita fôia — a fost la inceput împărțită la ministeriul de interne. Fostul ministru de interne Hieronymi a contemplat acăsta pe timpul când era ministru președinte Al. Wekerle. El a împărțit în două cercul de afaceri al șefului de polițiă regnicolare Jekelfalussy, care se retrăsese în pensiune, și conducerea afacerilor strict polițienesci a conreșcut-o fostului căpitan superior Dr. Sélley, ér conducerea afacerilor politice a încrediațat-o locțiitorul de procuror suprem Dr. Jeszenszky Sandor, pe care l'a adus dela Clușiū la Budepesta.

După căderea cabinetului Wekerle, br. Desid. Banffy a transpus conducerea

afacerilor de naționalitate în presi-dențiă ministeriului, și spre scopul acăsta a organizat o secțiune deosebită, a V-a. Cercul de afaceri al acăstei secțiunii era: 1. Contactul cu singuratiunii miniștri de resort și cu ministeriul afacerilor comune esterne, cu scop de informațiunii în afaceri polițienesci de stat; 2. Esercitarea controlului polițienesc de stat față cu presa dinăuntru și dinafară și 3. Controlarea mișcărilor de naționalitate și a mișcărilor socialiste internaționale și anarchiste.

Insă pe timpul baronului Banffy acăst cerc de afaceri a suferit o esențială schimbare, într-o-ăst fostul ministru președinte a încredințat acăstei secțiunii într'ăgă conducerea politice de partid așa, că încurând secțiă acăsta nu era numită altfel, decât secțiă polițială a politice de partid. Secțiă acăsta a condus sub Banffy toate alegerile, ea administra cassa partidei, ea se îngrijia de a face baroni și grofi, c'un cuvânt: din biroul d-lui Jeszenszky se făcea politica Ungariei.

Pe timpul lui Banffy nici nu era om mai grozav, afară de el, decât Dr. Jeszenszky. Fișpanii antișambrau dinaintea camerei lui, dela el primeau îndrumări cine trebuie ales și cine trebuie trântit cu ori-ce preț...

De-odată cu căderea lui Banffy a cădut și acăsta secțiune. Coloman Szell convingându-se, că n'are nici o lipsă de ea deore-ce agendele ei proprii le pote resolve și secțiă polițienescă din ministeriul de interne, a înaintat consiliului de miniștri propunerea, ca secțiă să fiă desființată. Consiliul de miniștri a primit propunerea și Maj. Sa a aprobat prin rezoluțiunea prea înaltă cu data de 23 Aprilie desființarea secțiunei naționalităților. Decisiunea prea înaltă referitor la acăsta a sosit d'eu-năđi la ministrul președinte, și secretarul de stat Tarkovits e însărcinat cu agendele privitoare la desființarea.

Atăta „Magyarország“. Alt diar din Pesta, „Alkotmány“, luând și el notă despre desființarea „secțiunei“ dice, că desființarea acăsta este efectul nemijlocit al faimósei broșuri banffyste scrise de Jancso. „Noi n'o regretăm — dice „A-ny“ — din simpla causă, că nici c'un pas n'a dus înainte apropierea dintre Maghiari și naționalități“.

Revistă externă.

Conferența de pace. Astăđi la 2 ore d. a., se deschide în Haga conferența așa d'isă de pace și desarmare. Nu se pote nega, că conferența acăsta se deschide într'un timp când certe și neînțelegeri sunt în toate părțile, când Englesul rivalizează cu Rusul mai ales în China, Persia și Turcia, când Germanul privesce chioris la Frances care se sbate din toate puterile să se ridice érašī la suprafața gravității, ce-o avea în Europa odinioară, și când Orientul continuă a fi în vecinică fierbere. Statele mari și puternice și-au inseris în programul lor pacea, d'er după eticheta păcii înarmeză din greu. Iubitore de pace sunt într'adevăr numai statele mici, d'er și acăstea numai pentru cuvântul, că se tem de cele mari.

Conferența de pace se introduse de altfel prin o împrejurare, care nu prea e de bun augur. După cât ne spune telegraful, delegații Germaniei, Austro-Ungariei și Italiei, adecă tripla alianță, au ținut erī o conferență prealabilă între sine, pentru-ca

